

הנשראפין

מנין לעשות למעלה [אם חמיו ואם חמוטו]
כלמתה [כחמותו]?

אך תמהה הגמרא: **אי הבי**, מה הוא הלימוד
שאמר על כך התנא בברייתא: **נאמר כאן**
זומה, **ונאמר להן זמה?!**

ומה השתא, **איןיה לא כתיבא**, חן עצמן לא
נכתבו בפסקוק, ואין לך עדין מ庫ר לא
לאזהרה ולא לעונש עלייהן. **זומה דיזהו**,
כתיבא!? אם חן עצמן לא כתובות בתורה,
כיצד אפשר לומר שנקתבה בהן "זומה"!?

אמר אבוי, הבי קאמיר התנא בברייתא:
מנין לעשות לאסור שלשה דורות למעלה
מאשתו, דהינו, אם חמיו ואם חמוטו,
הנחשבים כדור שלישי למעלה מאשתו,
בשלשה דורות למיטה מאשתו, כמו בנה
ובת בתה של אשתו, שהן דור שלישי למיטה
מאשתו, שבנן נאמרו גם אזהרה וגם עונש
שריפה? —

נאמר למיטה, בבת אשתו, **"זומה"** [ש"ארה
הנה זמה היא"] **ונאמר למעלה**, בחמותו, כי
יקח איש את אשה ואת אמה זמה היא". מוח
למיטה, בבת אשתו, יש אזהרה ועונש שריפה
שלשה דורות למיטה. **אף למעלה**, בחמותו,
יש עונש שריפה שלשה דורות, למעלה.

אך כל הלימוד הזה הוא ביחס לעונש שריפה
ולא ביחס לעצם האזהרה, כי **"זומה"**
הכתובה למעלה בחמותו נאמרה רק ביחס
לעונש שריפה אך לא לעניין האזהרה.

ולכן, ממשיכה הברייתא ואומרת את הדין

הפסוק של שאר הבא מingo בשאר הבא ממנה.
תוס'

"זומה זמה", ללמד מחמותו חיבוב בשרפיה.
ועתה באה הגמara להסביר את הדבר השני
הסתום שביבריאתא:

ב. אמר מר: מנין לעשות למיטה כלמעלה.

ודינה הגמרא: **מאי "למטה כלמעלה"?**

אלילמא, אם נאמר שכונת התנא היא לומר,
מנין לנו חיבוב שריפה על **בת בנה ובת בתה**
בת בתה, והיינו, מנין שהדורות התחתוניות
ב"שאר בתו" [בת בנה ובת בתה] דינם
בשרפיה, כלמעלה, כדי בתו, הקודמת
בקרכבה אליו, והוא נחשבת "עליזונה" בסדר
הקרוכה אליו.

אי אפשר לומר כן, שהרי **כולן** **בחורי הדרי**
קאתין! כולן נלמדות באותה גזירה שוה
את חממותו, כי **כולן** נכללות באותו פסקוק,
שכתוב בו **"זומה"**.

אללא, שما תאמר, שכונת התנא לומר מנין
לנו חיבוב שריפה על **אם חמיו ואם חמוטו**
בחמותו.

הרי לא יתכן לומר כן! כי האי, האם זה
נקרא למיטה כלמעלה? והרי סדר הדורות הוא
מלמעלה, ויורד כלפי מטה. ואם כן, אם
השאלה היא מניין שם חמיו ואם חמוטו חן
בשרפיה חממותו, הרי **למעלה כלמטה, הוואי!**

ומתרצת הגמרא: אכן אי אפשר לומר כן,
אללא עליינו לשנות את הבריתא באופן הפוך,
ולכן **תני**, יש לשנות את הבריתא כך:

אמו מותרת, אין זו קושיה לגזירה שוה, כי
הלימוד של הגזירה שווה אומר שכאילו נכתוב